

בעוה"ש"ת

קונטרס

מיר אידן אינאיינעם

ווי עס ווערט ערקלערט די שיינקייט ווען אידן האלפן זיך צוזאמען און מען איז זיך מחזק אינאיינעם מיט גרויס 'שמוחה', וואס דורכדעם וועט מען זוכה זיין צו די גאולה שלימה בקרוב.

פארנעלערנט דורך

כבוד קדושת הרב הצדיק מוהרא"ש זי"ע

אצ"ל הכנסת ספר תורה וחנוכת בית המדרש "היכל הקודש",
עם סעודת שבע ברכות, ד' תצוה תשע"ג

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבי'ן, אדונינו מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמעגעלאקטן מיט פסוקים פון תורה, גביאים, קטובים, און מאמרים פון אנדערע הייליגע חכמים פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געברענגט געווארן צום דרוק
דרך חסדי ברוסלב - נוא יארק יצ"ו

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

מיר אידן אינאיינעם

א.

דער הייליגער רבי רבי אלימלך זכותו יגן עלינו זאגט
(ענין נועם אלימלך בהצלוחך, דבור המתחיל: ויאמר משה): אז דער
בורא פל עולמים טוט א נס פאר א מענטש זאל ער
דערציילן די נס, און אין דעם זכות וועט ער זעהן נאך
ניסים. דערפאר אז דער בורא פל עולמים האט מיט מיר
געטוהן אזא מורא'דיגער נס, און מיר צוריק געגעבן די
נשמה נאכדעם וואס עס איז שוין געווען 'יציאת נשמה',
אזוי ווי דער דאקטער האט מיר געזאגט: דו ביסט איינס
פון א מיליאן וואס האט באוויזן איבערצולעבן אזא

מיר אידן אינאיינעם

שווערע הארץ אטאקע. מוז איך דאנקן דעם בורא פֿל
עולמים אז איך בין דא.

מיר געפונען אז יעקב אבינו האט געזאגט פֿאר יוסף
(בראשית מח, יא) : ראה פֿניך לא פֿללתי - איך האב זיך נישט
פֿארגעשטעלט אז איך וועל נאך זעהן זיין פֿנים, ביז
דערנוייל האט מיר דער באשעפער געהאלפֿן אז איך זעה
נאך זיינע קינדער אויף. די זעלבע ווערטער זאג איך אויף,
ווייל חו"ל זאגן (סנהדרין יט ע"ב) : תלמידים ווערן אנגערופֿן
קינדער. און פֿאר עלעף חֲדָשִׁים צוריק, 'חול המועד
פֿסח', האב איך זיך נישט פֿארגעשטעלט אז איך וועל נאך
בכלל זיין מיט מענטשן דא, און יעצט האט מיר דער
באשעפער געהאלפֿן אז איך קען זיצן אין א שיינ בית
המדרש, וואס טייערע יונגעלייט האבן אויפגעשטעלט.

דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה זאגט : (לקוטי
הלכות בית הכנסת, הלכה א; הלכה ד, אות ג) די טעם פֿארן וואס א
שוהל ווערט אנגערופֿן 'בית הכנסת', ווייל וויבאלד מען
דאווענט דארטן, קומען זיך דארט צאם אלע סארטן אידן,
און פֿון דעם באשטייט דער מנגן. אזוי ווי משה רבנו האט

מיר אידן אינאיינעם

געזאגט (דברים כט, ט): אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם פְּלִכֶם וְכוּ כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְכוּ. אַלֶּע אִידן אינאיינעם פונעם גרעסטן און דעם חשוֹב־סטן, ביזן האלץ האקער און דעם וואסער טרעגער, שטייען היינט פארן אייבערשטן. דאס זעלבע איז מיט אַ מנין אין אַ בית המדרש, אפילו מען זאל צאמנעמען ניין גרויסע צדיקים, תנאים אדער אמוראים, קען מען נישט זאגן קיין קדושה, ברכו, אבער די רגע אז מען ברענגט אריין א צענטן פון גאס, זאל ער זיין סיי ווער, קען מען שוין זאגן קדיש וכו'. זעהט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון א בית המדרש, וואס דאס נעמט צוזאם יעדן, און אין דעם זכות וועט מען זוכה זיין צו די גאולה.

דאס געפונען מיר אין פסוק (בראשית מט א), יַעֲקֹב אָבִינוּ רֹפֵט צֵאֵם זַיִנֶע קִינְדֶער, און ער זאגט זיי: הָאֶסְפוּ וְאָגִידָה לְכֶם וְגו'. זאגט רש"י: ער האט זיי געוואלט אויסזאגן דעם קץ - ווען עס וועט זיין דער סוף פון גלות, אבער די שכינה האט זיך אפגעטוהן פון אים, האט ער זיי אנגעוויבן זאגן אנדערע זאכן. פֿרעגט דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה (לקוטי הלכות, אבידה ומציאה הלכה ג, אות יא;

מיר אידן אינאיינעם

פֿריה וּרְבִיָּה הִלְכָה ה, אֹת ד; תְּעִינִית הִלְכָה ד, אֹת יג): אויב אַזוי פֿאַרן־וואס שְׁטִיט עס אומזינסט אין די תּוֹרָה? ! נָאָר אֵין די װערטער אַליין האט ער זיי שוין מַרְמֵז געווען ווי אַזוי מֵעַן װעט זוכה זיין צו די גאולה: הִקְבֵּצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יִעֲקֹב וְגו'. אויב אידן װעלן זיך צאַמנעמען און הערן וואס דער טאטע און דער זיידע זאגן, און נישט אַװעק גיין פון די מסורה פון אונזערע עלטערן און אור-עלטערן, דורך דעם װעט זיין די גאולה, און מֵעַן װעט אויסגעלייזט װערן.

דאס איז די גאַנצע זאַך פון אַ בֵּית הַפְּנִסֶת װאוּ מֵעַן קומט זיך צאַם, װאס אַזוי דערהאַלט מֵעַן זיך ביי אידישקייט. דערפֿאַר זאגן חז"ל (בְּרִכּוֹת ח ע"א): װען רַבִּי יוֹחָנָן האט געהערט אַז עס איז דא אַלטע אידן אין בָּבֶל, האט ער זיך זייער געוואונדערט, עס שטייט דאָך אין די תּוֹרָה (דְּבָרִים יא, כא): לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְגו' - מֵעַן װעט לאנג לעבן 'עַל הָאֲדָמָה' - נָאָר אֵין 'אַרְץ יִשְׂרָאֵל'. און ווי אַזוי קען זיין אַז אין 'חוץ לְאַרְץ' לעבט מֵעַן לאנג? ! אָבער װען ער האט געהערט אַז צופֿרי און ביינאַכט קומט מֵעַן זיך צאַם אין די בְּתֵי פְּנִסִיּוֹת וּבְתֵי מִדְּרָשׁוֹת [שוה"ל].

מיר אידן אינאיינעם

האט ער געזאגט: דאס האט זיי געהאלפן אז זיי לעבן לאנג.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן סא):
וואו אידן קומען זיך צאם, אפילו אין חוץ לארץ, באקומט
דארט די לופט, די קדושה פון ארץ ישראל, ווייל
דורכדעם וואס מען דאווענט און מען לערנט דארט, ציהט
מען אהין די שכינה, ממילא ווערט דארט ארץ ישראל.
דער הייליגער 'צמח צדק' זכותו יגן עלינו, האט אמאל
געזאגט פאר א חסיד וואס האט זייער געוואלט פארן
אויף ארץ ישראל: מאך דא ארץ ישראל!

דער הייליגער סאטמארער רבי זכותו יגן עלינו,
טייטשט מיט דעם (עיני הגדה של פסח מוהר"י ט"ב): דאס וואס
מען זאגט אין די הגדה: השתא הכא יעצט וויבאלד מיר
זענען נאך אין גלות, איז דא אין חוץ לארץ פארהאן די
קדושה פון 'ארץ ישראל', נאר אז דער אייבערשטער וועט
העלפן מען וועט זוכה זיין צו די אמת'ע גאולה,
דעמאלטס: לשנה הבאה בארעא דישראל, וועט מען שוין
זיין ממש אין ארץ ישראל.

מיר אידן אינאיינעם

דער הייליגער גרויסער מגיד פון מעזריטש זכותו יגן עלינו, האט נאכגעזאגט פון זיין רבי'ן דער 'אור שבועת הימים' בעל-שם-טוב הקדוש זכותו יגן עלינו: דארט וואו צען אידן קומען זיך צאם, און זיי זיצן באחדות מיט איין מחשבה, אפילו זיי רעדן נישט גארנישט, האט דאס אזא מורא'דיגן כח, אז אפילו דער מלאך מיכאל וואס איז מלמד זכות אויף די אידן, קען אויף נישט צוקומען דארט, פון דעם גרויסן לעכטיגקייט וואס קומט ארויס פון דארט. כל שפן אז צען אידן קומען זיך צאם, און מען דאווענט צוזאמען, מען לערנט צוזאמען, און מען איז זיך מחזק אינאיינעם, איז אוודאי אז מען איז דארט ממשיך די שכינה. אזוי ווי חז"ל זאגן (סנהדרין ל"ט ע"א): כל ביה עשרה שכנתא שריא.

ווען דער הייליגער רבי איז אנוועק געפארן פון די שטאט ברסלב אויף אומאן, כדי נסתלק צו ווערן דארטן, האט ער געהאלטן די האנט אויף די מזוזה, און זיך אנגערופן פאר אונזערע לייט: אויב וועט איר זיך

מיר אידן אינאיינעם

צאמקומען און זיך האלטן צוזאמען, וועט איר מיר נאך
קענען ממשיך זיין צו אייך.

ברוך השם, מען האלט שוין היינט מער פון צוויי
הונדערט יאר, פון הייליגן רבינים פטירה, און עס בויעט
זיך אלץ נאך א בית המדרש און נאך א בית המדרש, וואס
דורכדעם איז מען ממשיך דעם הייליגן רבי'ן, ווייל אין א
פלאץ וואו מען רעדט פונעם הייליגן רבי'ן איז דער
הייליגער רבי דארט.

מיט דעם קען מען טייטשן דעם פסוק (דברים לא, א):
וילך משה, אפילו ווען משה איז אוועק פון דער וועלט,
דאך אבער: וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל, זיינע
דיבורים איז געבליבן צווישן אידישע קינדער, ווייל אידן
לערנען די הייליגע תורה פון משה רבינו.

ב.

דאס איז געווען די גאנצע גיס פון פורים, נאכדעם וואס
'המן הרשע' [וואס שטאמט פון עמלק, אן אייניקל פון
עשיו, וואס דער שר פון עשיו איז דער סמ"ך מ"ם] האט

מיר אידן אינאיינעם

נאר געוואלט אפטיילן צווישן אידן, און ער האט געזאגט
 (אסתר ג, ח): 'שנו עם אחד מפזר ומפחד - אידן זענען
 צוקריגט און צושפליטערט. וואס דאס איז דער גאנצער
 ארבעט פונעם סמ"ך מ"ם ימח שמו, עס זאל נישט זיין
 קיין אחרות צווישן אידן, וועגן דעם איז זיין נאמען סמ"ך
 מ"ם, ס' איז זעכציג, מ' איז פערציג, אז איינער זאל זיך
 האלטן מער פונעם אנדערן. און דער רשע האט געווארפן
 גורל, און עס איז אויסגעקומען אויף חודש אדר, ער האט
 דעמאלטס געוואלט חס ושלום בייקומען די אידן, האט
 דער אייבערשטער געזאגט (עיין מגילה יג ע"ב): 'דו רשע! די
 אידן האבן שוין געברענגט זייערע שקלים נאך פאר דינע
 שקלים. ווייל מיט די 'מחצית השקל' וואס אידן ברענגן,
 ווייזן זיי, אז איין איד אליין איז נאר א האלבע זאך, און
 ער מוז האבן א צווייטן איד אויף (עיין אלשי"ך הקדוש פרשת
 פי תשא), וואס דורכדעם מעקט מען אויס עמלק, וואס ער
 איז שטענדיג מקטרג און זאגט: אידן קענען זיך נישט
 פארגלייכן אינאיינעם, און זענען שטענדיג זעכציג אויף

פֿערצייג. וועגן דעם געבן מיר א מחצית השקל, צו ווייזן פונקט פארקערט, אידן האבן זיך נא ליב.

דער הייליגער בארדיטשובער רב זכותו יגן עלינו זאגט (קדושת לוי פרשת ויצא, דבור המתחיל וירא): דער אייבערשטער געט שטענדיג א שפע פון אלעס גוטס פאר יעדן איד, (וועיזן גם ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן לו), נאר מיר קענען עס נישט מקבל זיין, ווייל אידן קומען זיך נישט צאם, וועגן דעם איז דא א שטיין וואס פארשטאפט די ברוינעם וואס פליסט פון דארט 'שפע ברכה והצלחה', אבער ווען אידן קומען זיך צאם, ווערט א מורא דיגער שמחה, און מען קען אנטרינקען אידישע קינדער מיט אלע גוטע השפעות.

צדיקים זאגן: ווען צוויי אידן קומען זיך צאם, קומט ארויס דעם אייבערשטענס נאמען: 'י', [וואס איין 'י' ווייזט אויף די ערשטע אות פונעם שם 'י-ה-ו-ה', דער צווייטער 'י' ווייזט אויף די לעצטער אות פונעם שם 'א-ד-נ-י']. דאס איז די מעלה אז מען איז מחנך ברוך השם נאך א בית המדרש לתפארת ולתהלה.

מיר אידן אינאיינעם

ג.

דאס איז אויף דער ענגן וואס מען זעהט ביים שרייבן א ספר תורה, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן צא): א סגולה צו 'התמדה' - מען זאל זוכה זיין צו לערנען פלייסיג די הייליגע תורה איז, מען זאל נישט רעדן אויף קיין שום איד, ווייל עס איז דא אין די תורה זעקס הונדערט טויזענט אותיות, אקעגן די זעקס הונדערט טויזענט הויפט נשמות וואס עס איז דא ביי אידן, קומט אויס, אויב מען רעדט חס ושלום אויף א איד, מאכט מען מיט דעם פסול די ספר תורה, ווייל עס פעלט שוין איין אות, פון דעם איד אויף וועם מען האט גערעדט, און די תורה איז צוגעגליכן צו א פלה, און אויב מען טרעפט עפעס א פעלער אין די פלה איז שוין די ליבשאפט נישט אזוי שטארק, די זעלבע זאך אז מען רעדט אקעגן א איד, און עס איז דא א פעלער אין די תורה, פארשטייט זיך אליין אז מען האט שוין נישט אזוי ליב צו לערנען די תורה.

מיר אידן אינאיינעם

פֿשוט קען מען דאס אויף פֿארשטיין, ווייל אז מען רעדט נישט אויף קיינעם האט מען צייט צו לערנען, און מען איז נישט פֿארנומען צו באַרעדן אן אנדערן.

עס איז דא אַ הלכה ביי אַ ספֿר תּוֹרָה אז די אותיות דארפֿן זיין 'מוקף גויל' - אַרומגענומען מיט פֿאַרמעט פֿון אַלע זייטן, און איין אות טאָר נישט אַנגירן דעם אנדערן אות, און טאָמער רירט עס יא אָן איז עס פֿסול. פֿון דעם קען מען זיך אַרויס לערנען, אז איין איד טאָר זיך נישט מַבְלַבֵּל זיין פֿון אַ צווייטן, נאָר יעדער מענטש דאַרף וויסן, אז אין אים איז תּלוי אַלע עולמות און אַלע תּיקונים (ענין לקוטי הלכות, נזקי שכנים, הלכה א; וְהִלְכָה ה.).

ד.

דאס געפונען מיר אין די וואַכעדיגע סדרה (תּצוּה), אז אַהרן הַפֿהֵן וואס ער איז געווען דער מקור פֿון אַהֲבָה און שְׁלוֹם, האט אַנגעטוהן אויף זיין האַרץ די חוּשֵׁן, וואס האט געהאט צוועלעף שטיינער פֿון אַלע קאַלירן, אַקעגן אַלע צוועלעף שְׁבָטִים, וואס דאס איז גאַנץ פֿלל ישׂרָאֵל, און דאס האט ער שְׁטענדיג געטראָגן ביים האַרץ, ווייל

מיר אידן אינאיינעם

עס איז אים געגאנגען אין לעבן, אז עס זאל שלום צווישן אידן, און מען זאל האבן שלום בית, אזוי ווי חז"ל זאגן (אבות דרבי נתן פרק יב, אות ד): עס זענען געווען צענדליגער טויזענטער קינדערלעך וואס האבן געהייסן 'אהרן', נאך אהרן הכהן, ווייל ער האט שלום געמאכט צווישן פארפעלקער וואס האבן זיך געהאלטן ביים צושיידן רחמנא לצלן, און אהרן האט זיך אריינגעלייגט מיט אלע כוחות עס זאל זיין דארט שלום, ממילא נאכדעם ווען דער אייבערשטער האט געהאלפן, זיי זענען נפקד געווארן און געהאט א קינד, האט מען א נאמען געגעבן נאך אהרן. [פון דא איז דער מקור אז מען געט א נאמען פון א רבי'ן אפילו ווען ער לעבט נאך (ועיין מסכת שבת קל"ד ע"א)].

נאכדעם געפונען מיר אז אהרן הכהן האט געהאט אויף ביידע אקסלען דיימאנד שטיינער, אין דעם שטיין פון איין אקסעל איז געווען אריינגעקריצט די נעמען פון זעקס שבטים, און אויף די אנדערע אקסעל די נעמען פון די איבעריגע זעקס שבטים. דארף מען פארשטיין אז ער

האט שוין געהאט אינעם חושן, וואס איז געליגן אויפן
 הארץ, אלע צוועלעף שבטים, פארנוואס האט ער נאך
 געדארפט האבן זייערע נעמען אויף אויף די אקסלען? !
 נאכמער איז שווער, פארנוואס דא האט מען שוין
 אפגעטיילט זעקס אויף איין אקסל, און זעקס אויף די
 אנדערע אקסל? !

נאר ווי באקאנט איז שטענדיג דא ביי יעדע זאך ימין
 און שמאל - די וואס ציהען צו רעכטס, און די וואס ציהען
 צו לינקס, וואס די צוויי פארטראגן זיך נישט, אזוי ווי
 חז"ל זאגן (סוטה מ"ז ע"א): שמאל דוחה וימין מקרבת.
 אבער דער צדיק וואס איז אזוי ווי א פהן מוז דאך יעדן
 האבן, און ער טראגט אלע אידן אינאיינעם אויף זיין
 הארץ, דערפאר האט אהרן הפהן געמוזט טראגן זעקס
 אויף די רעכטע אקסל, און זעקס אויף די לינקע אקסל,
 ווייל דער צדיק דארף יעדן שלעפן אויף זיין וועג.

און אזוי וועט אויף זיין ביי די גאולה שלימה בקרוב,
 ווען 'אברהם אבינו' וועט אהיים רופן זיין זוהן שמעאל,
 אז ער זאל זיך שוין אפלאזן פון זיינע נארישקייטן און

מיר אידן אינאיינעם

גלויבונגען, אזוי אויף 'יצחק' וועט צוריק אהיים רופן עשיו, וועט 'יעקב אבינו' האבן די שווערסטע עבודה צאמצונעמען די אלע צוועלעף שטיינער און דאס מאכן פאר איין שטיין, דאס הייסט, צאם צונעמען כלל ישראל און אלע צוועלעף 'נסחאות התפלה', און דאס מאכן פאר איינס, דאס איז די שווערסטע זאך, [ברוך השם, ביי מיר דאווענען אלע סארטן אידן מיט אלע סארטן נוסחאות אין איין בית המדרש], און 'דוד המלך' וועט אינגאנצן אויסמעקן דעם עמלק. און דאס זאגן מיר יעדן טאג ביים דאווענען: לתקן עולם במלכות שדי וכו' להפנות אליך כל רשעי ארץ וכו'. מיר בעטן דעם באשעפער: יעדער זאל שוין אנוועקנוארפן זיינע שטותים און נארישקייטן און אנערקענען דעם בורא כל עולמים. חוץ עמלק וואס ער איז איין שטיק שלעכטס וועט מוזן אינגאנצן אפגעשניטן ווערן.

דאס האט אסתר המלכה [וואס דאס גייט ארויף אויף די שכינה], גע'טענה'ט צו מרדכי הצדיק (אסתר ד, טז): לך בנוס את כל היהודים, ער זאל צאמנעמען אלע אידן.

מיר אידן אינאיינעם

דורךדעם וואס ער וועט אזוי אריינברענגן די אמונה אינעם אייבערשטן, ממילא אז יעדער וויל נאר דעם בורא כל עולמים, איז שוין דא פלאץ פאר יעדן איינעם.

און אזוי וועט זיין אין בית המקדש: עס וועט זיין אזא 'השראת השכינה' אז מען וועט פארגעסן פון אלע זייטיגע זאכן, ממילא וועט יעדער קענען זיין דארט, מען וועט שוין פארגעסן: איך בין אזא חסיד! איך בין א ליטווישער! א ספרדי'שער! וכו' וכו', אזוי ווי דער משנה זאגט (אבות ה, ה): מעולם לא אמר אדם צר לי המקום שאלין בירושלים. ווייל וויבאלד מען וועט דארט שפירן אזוי אפען די שכינה, וועט שוין זיין גענוג פלאץ פאר יעדן סארט איד, אזוי ווי דער משנה זאגט אויף (שם): עומדים צפופים ומשתחווים רוחים.

ה.

דאס איז אויף דער ענין פון א שבע ברכות וואס מיר האבן יעצט ברוך השם, ווייל דער תכלית פון חתונה האבן איז, אז מען זאל לעבן צוזאמען, אזוי ווי עס שטייט

מיר אידן אינאיינעם

אין פֿסוק (בראשית ב, כד): **עַל פֶּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיָה לְבָשָׂר אֶחָד.** וואס לְכַאוֹרָה איז שְׁווער, עס איז דאָךְ דָּא אַ 'מִצְוֹת עֲשֵׂה' (שמות כ, יב): **כִּבַּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ - אַ מְעַנְטֵשׁ דַּאָרף מְכַבֵּד זַיִן, זַיִן טאַטע און מאמע;** וואס די מצוה גייט אָן אַגאַנץ לעבן, אפילו נאך די חתונה, און ווי אזוי זאגט די תורה דא אז מען זאל אפלאזן די טאטע מאמע און זיך באהעפֿטן צו די ווייב! ?

נאר דער פֿשט איז, וויבאלד די טאטע מאמע האבן זיך געפֿלאגט מיט די קינדער זייט זיי זענען געבוירן געווארן, ביז נאך אסאך מיה און פֿלאג פון אלע זאָרן האבן זיי ענדליך דערלעבט חתונה צו מאכן די קינדער, ווילן טאטע מאמע יעצט זעהן אביסל נחת פון זיי, דערפֿאר אַוודאי טאר מען נישט אפֿלאזן די עלטערן, נאר מען דארף זיי זייער מְכַבֵּד זיין, און יעדן טאג אַנרוֹפֿן, אפילו צו רעדן נאר איין ווארט: טאטע וואס מאכסטו? מאמע וואס מאכסטו? [אַ אינגערמאַן קען רעדן אויף זיין סעלפֿאון מיט אַ חבֿר שטותים מיט נאַרישקייטן שעהן לאנג, און מיט די טאטע מאמע פֿאַרְגֶעסט ער אינגאַנצן צו

רעדן, כאטש איינמאל א טאג, אבער די תורה וויל אונז לערנען מיט דעם אן עצה, אז אויב עס גייט עפעס נישט גוט אין שטוב, וואס דאס קען זיך אפט מאכן, בפרט אין אנהייב נאך די חתונה, זאל מען קיינמאל נישט אריינמישן די עלטערן, נאר ענדערש זיך אליינס צווישן זיך אויסגלייכן, און אז מען קען נישט אליינס זאל מען גיין צו א גרויסער צדיק, [וואס האט נישט קיין שום אינטערעסע, נאר צו מאכן שלום בית], וואס ער וועט אויסלערנען ווי אזוי מען דארף פירן א שטוב, און אז מען דארף זיין א נתן וכו', און אזוי וועט ער אריינברענגען די שכינה אין שטוב און עס וועט זיין דארט שלום בית.

ו.

דאס איז אויך די גרויסקייט פון יום טוב פורים וואס דאס איז דער גרעסטער יום טוב, אזוי ווי חז"ל זאגן (מדרש משלי ט, ב): כל המועדים יהיו בטלין וימי הפורים לא יהיו נבטלים לעולם - אלע ימים טובים וועלן בטל ווערן, אויסער דער יום טוב פורים וועט קיינמאל נישט בטל ווערן; איז באוואוסט די קשיא, מיר ווייסן דאך אז די

מיר אידן אינאיינעם

תורה וועט נישט געטוישט ווערן אפילו איין טראפ, אויב אזוי וואס הייסט אז עס וועט בטל ווערן אלע ימים טובים ?

נאר פורים קומט אראפ אזא מין אפענע לעכטיגקייט און אזא מין שמחה, ביז עס גייט ארויס פון אלע גרעניצן (עיני פרי עין חיים, שער הפורים, פרק ה), אזוי ווי מען זעהט אז א מענטש שעמט זיך גארנישט צו טאנצן וואו ער געפונט זיך נאר, וועגן דעם וועט די לעכטיגקייט און שמחה פון אלע ימים טובים, בטל ווערן צו די פרייליכקייט פון די יום טוב פורים. און אויך האט מען פורים נאכאמאל מקבל געווען די תורה פון דאסניי, פון גרויס ליבשאפט צום אייבערשטן, וועגן דעם קען מען פורים פועל'ן מורא'דיגע זאכן.

אין די צייט ווען דער הייליגער רבי אלעזר רוקח, בעל 'מעשה רוקח' זכותו יגן עלינו, האט געוואוינט אין אמסטערדאם [האלאנד], האבן די וויסענשאפטלער און פארשערס געזאגט: זיי זעהען אז די גאנצע לאנד איז אין א סכנה, ווייל עס איז דא ביליאנען ביליאנען ווערעם אין

דער ערד, [מען האט דאס געקענט זעהן מיט א פארגרעסערונג גלאז], וואס דאס וועט פארניכטן די גאנצע ערד, און די גאנצע לאנד וועט איינפאלן, וויבאלד עס איז אויף א אינזל אינמיטן וואסער, און זיי האבן שוין פרובירט אלע עצות אבער עס האט גארנישט געהאלפן. דער האלאנדישער קיסר האט איינגעזעהן אז עס איז דא אין אמסטערדאם א גרויסער צדיק, דער הייליגער רבי אלעזר רוקח זכותו יגן עלינו, האט ער זיך געוואנדן צו אים, אבער ער האט אים עטליכע מאל אפגעשטופט און געזאגט: נישט יעצט. ענדליך האט ער אנגעגעבן פארן קיסר א געוויסן טאג [וואס איז אויסגעפאלן ביי די אידן דעם יום טוב פורים], וואס דעמאלטס וועט ער דאס אויספועלן ביים בורא פל עולם.

דער קיסר איז געווען מוראדיג נייגעריג וואס דער צדיק גייט טוהן אין דעם טאג, [ווייל אפילו די גוים האבן געהאט דעמאלטס 'אמונת חכמים'], האבן זיי געזעהן ווי ער האט צאמגענומען אסאך אידן, און געמאכט א גרויסע סעודה וואו מען האט געגעסן און געטרינקען און

מיר אידן אינאיינעם

געזינגען און געטאנצן מיט אזא מורא'דיגע שמחה אז דער קיסר האט נישט געקענט צו זיך קומען צוקוקענדיג דעם בילד, און בשעת די מורא'דיגע טעניץ און שמחה איז געווארן שטערקער און שטערקער, באמערקן זיי צו זייער גרויס וואונדער ווי עס גייען ארויס אן א צאל ווערעם פון דער ערד, און זיי גייען גלייך אין ים אריין. און אזוי איז מען ניצול געווארן פון די ספנה.

נאכדעם האט דער קיסר געלאזט אויסגיסן א מטבע מיט די צורה פונעם הייליגן 'מעשה רוקח' זכותו יגן עלינו, לכבוד דעם גרויסן נס וואס ער האט געטוהן מיטן גאנצן לאנד, [די מטבע איז נאך דא, אין די גאר אלטע ביבליאטעקן (ועיין שו"ת שאילת יעב"ץ סימן קע, אודות זה)], זעהט מען אז פורים איז א טאג פון ניסים, ווייל ווען אידן טאנצן און פרייען זיך, זעהט מען אפענע ניסים.

דער הייליגער רבי מרדכי'לע נאדבורנער זכותו יגן עלינו, האט געזאגט אויף דער עלטער: ווען איך וואלט געוואוסט אין די יונגע יארן וואס מען קען אויפטוהן פורים נאר פון פרייליך מאכן נאך א איד, וואלט איך

אָוועק געלייגט אַלע מיינע עבודות פון דעם טאג, און נאַר
משמח געווען אידן.

עס איז געווען אַ איד פון אונזערע לייט ער האט
געוואוינט אין אַ דערפֿל לעבן די שטאט טעפֿליק, ער
פֿלעגט אלץ קומען צו רבי מאיר פון טעפֿליק זכותו יגן
עלינו וואס ער האט אים מקרב געווען צום הייליגן רביין.

דער איד האט געבען געהאט אן עלטערע
פארזעסענעם טאכטער אין שטוב, [אמאל אז מען האט
נישט געהאט גענוג געלט פֿאר נדן, איז געווען זייער
ביטער], ווען עס איז געקומען פורים נאכמיטאג און מען
איז זיך צאמגעקומען אין בית המדרש צו א סעודה לכבוד
פורים, און אלע אנשי שלומינו האבן געטאנצן און זיך
געפריידט, באמערקט רבי מאיר ווי דער איד זיצט אין
דער זייט אינגאנצן צופראכן און טאנצט נישט מיט,
כאפט ער אים אן און ער שלעפט אים אריין מיט געוואלד
אינעם רינג, [אזוי ווי דער סדר איז אז איינער איז פרייליך
און טאנצט קען ער נישט זעהן ווי אַ איד זיצט אין דער
זייט צופראכן], רופט זיך דער איד אן: וואס זאל איך

מיר אידן אינאיינעם

טוהן! איך האב דאך א 'צבֿיִה' אויפן קאפ! ענטפֿערט אים רבי מאיר: און אז עס איז דיר אזוי שלעכט, האסטו דיר געטראפן אן עצה צו זיין צובראכן און מרה שחורה דיג? ! אונז האט דער הייליגער רבי געלערנט, אז עס איז שוין זייער שלעכט, שרייט מען אט אזוי (תהלים כה, יז): צרות לבבי הרחיבו, ממצוקותי הוציאני! און אזוי כאפט ער אים אן מיט געוואלד, און ער הייבט זיך אן צו דרייען און טאנצן מיט אים, און יעדע מאל שרייט ער: אז עס איז שוין זייער שלעכט שרייט מען אט אזוי: צרות לבבי הרחיבו, ממצוקותי הוציאני! און דער איד שרייט נאך אים מיט, מיט אלע כוחות דעם פסוק.

א קורצע צייט נאך פורים, איז איינער פון אנשי שלומינו דורך געפארן דעם דערפל און ער האט שוין געמוזט בלייבן דארט אויף שבת, און ער איז איינגעשטאנען ביי דעם איד, און די טאכטער האט אריינגעברענגט די עסן און אים באדינט, פֿרעגט אים דער גאסט: ווער איז דאס מיידל? זאגט ער: דאס איז מיין עלטסטע טאכטער, זאגט יענער: איך האב אויך אן

עלטערער זוהן, אפֿשר זענען מיר זיך מ'שדך? בקיצור,
דער אייבערשטער האט געהאלפֿן אז עס איז ברוך השם
גלייך געווארן דער שידוך.

זעהט מען פון דעם וואס שמחת פורים קען ברענגען
ווען מען האלט זיך צוזאמען, און מען איז זיך אינאיינעם
משמח.

חז"ל זאגן (מגילה כ"ט ע"א): היינטיגע צייטן זענען אלע
שוהלן און בתי מדרשים א מקדש מעט. אזוי אויך זאגן
חז"ל (שם): אלע בתי כנסיות און בתי מדרשות וועלן
ארויף גיין אויף ארץ ישראל. קומט אויס אז יעצט איז דא
דער בית המקדש. און דער תכלית איז אז אידן זאלן זיך
האלטן צוזאמען, דערפאר אז עס ווערט נתרבה בתי
כנסיות און בתי מדרשות איז עס א מורא דיגער זכות.
ברוך השם, אכשר דרא, היינט איז שוין דא אויף יעדער
גאס עטליכער בתי מדרשים און מקוואות, אויך איז שוין
דא מנינים פון ותיקין ביז גאר שפעט ביינאכט.

מיר אידן אינאיינעם

דער אייבערשטער זאל העלפן אז מען זאל שוין זוכה
 זיין צוזאמען מקבל צו זיין פני משיח צדקינו מיט די
 גרעסטע שמחה, און מען זאל שוין זעהן בהתגלות
 השכינה, ובבנין בית המקדש במהרה בימינו אמן.

~ תם ונשלם שבח לאל בורא עולם ~

הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת בעל מחבר
של הספר הזה מאור עינינו,
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד

קדושת מרן הגה"ק רבי

אליעזר שלמה

בן רבי

מנחם זאב

זצוקללה"ה

נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ג.ה.

בשורה טובה ומשמחת!

שוין יעצט
דא צו באקומען
אפגעשיקט יעדע וואך

צו אייער טיר

אויף די פאסט

די שטארק אויפגעכאפטע
וועכנטליכע קונטרסים

עצתו אמונה

- הערליכע בריוו, שאלות
- ותשובות אין אלע אקטועלע
- נשאים אין טאג טעגליכן לעבן.

געשריבן דורכן ראש ישיבה
הרה"ג ר' יואל רוטה

יואל רוטה

שליטי"א

g@kerenhadfus.org

רופט אדער טעקסט

טיר
הכל
הקודש

718-387-2691

אדער שיקט א אימעייל צו subscribe@kerenhadfusa.org